

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 25/18
V Lucemburku dne 6. března 2018

Rozsudek ve spojených věcech C-52/16 a C-113/16
„SEGRO“ Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala a
Günther Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal

Zbavit osoby, které nemají blízký příbuzenský vztah k vlastníkům zemědělské půdy v Maďarsku, jejich poživacích práv je v rozporu s unijním právem

Toto opatření představuje neodůvodněné nepřímé diskriminační omezení zásady volného pohybu kapitálu

SEGRO, maďarská společnost vlastněná osobami s bydlištěm v Německu, a Günther Horváth, rakouský státní příslušník, jsou držiteli poživacích práv k zemědělské půdě v Maďarsku. V roce 2014 maďarské orgány s odkazem na nová ustanovení vnitrostátních právních předpisů zrušily bez odškodnění poživací právo společnosti SEGRO a v roce 2015 poživací právo G. Horvátha. Maďarské právo totiž stanoví, že taková práva lze nadále přiznat nebo zachovat pouze ve prospěch osob, které mají blízký příbuzenský vztah k vlastníkovi předmětné zemědělské půdy.

Společnost SEGRO a G. Horváth, kteří měli za to, že tato nová ustanovení narážejí na zásadu volného pohybu kapitálu, podali k Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (správní a pracovněprávní soud v Szombathely, Maďarsko) žaloby na zrušení rozhodnutí maďarských orgánů. Tento soud se Soudního dvora táže, zda je dotčená právní úprava skutečně v rozporu s unijním právem¹.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr nejprve konstatoval, že **sporná právní úprava představuje omezení volného pohybu kapitálu**, a to bez ohledu na to, zda stanoví odškodnění ve prospěch osob, které byly zbaveny poživacích práv, či nikoliv. Dotčená právní úprava totiž připravuje osoby pocházející z jiných členských států než Maďarska o možnost zůstat držiteli svého poživacího práva a převádět je na jiné osoby.

Soudní dvůr nadto uvedl, že požadavek, aby mezi držitelem poživacího práva a vlastníkem půdy byl blízký příbuzenský vztah, **podle všeho zakládá nepřímou diskriminaci na základě státní příslušnosti poživatele nebo na základě původu kapitálu**.

Soudní dvůr v tomto ohledu zejména zdůrazňuje, že během dlouhé řady let se na cizí státní příslušníky, kteří chtěli nabýt vlastnické právo k zemědělské půdě v Maďarsku, vztahovala omezení, nebo dokonce tito cizí státní příslušníci byli z možnosti nabýt taková práva vyloučeni, takže jedinou možností investovat do zemědělské půdy v Maďarsku, kterou po celou tuto dobu příslušníci jiných členských států měli, bylo nabýt poživací právo. Podíl držitelů poživacích práv je tedy mezi těmito státními příslušníky vyšší než mezi maďarskými státními příslušníky, takže **sporná právní úprava se dotýká více prvně uvedených**.

Pokud jde o otázku, zda je dotčené omezení odůvodněno tím, že Maďarsko chce vyhradit úrodnou půdu osobám, které ji obhospodařují, a zabránit nabývání této půdy ke spekulativním účelům, má Soudní dvůr za to, že **sporné omezení nemá žádnou souvislost s těmito cíli, a není tedy vhodné k jejich naplnění**. Požadovaný příbuzenský vztah totiž nezaručuje, že poživatel bude předmětný pozemek sám obhospodařovat a nezískal poživací právo za spekulativním účelem. Podobně osoba, která takový příbuzenský vztah nemá, může půdu obhospodařovat sama, bez jakéhokoliv úmyslu nabýt ji ze spekulativních důvodů. Soudní dvůr se konečně domnívá, že

¹ Před Soudním dvorem je rovněž vedeno řízení proti Maďarsku o nesplnění povinnosti v dané záležitosti (viz věc [C-235/17](#), Komise v. Maďarsko).

sporné omezení není přiměřené výše uvedeným cílům, jelikož k jejich dosažení by mohla být přijata méně radikální opatření.

Co se týče odůvodnění omezení údajnou snahou maďarského zákonodárce postihnout porušení vnitrostátních pravidel týkajících se devizové kontroly – porušení, jichž se měli dopustit zahraniční nabyvatelé poživacích práv – Soudní dvůr konstatoval, že dotčené omezení **podle všeho nesleduje tento cíl a překračuje rovněž meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné**.

Konečně, pokud jde o argument Maďarska, že dotčené omezení je odůvodněno snahou bojovat proti praktikám, jejichž cílem je prostřednictvím uzavírání skrytých smluv („zastřené smlouvy“) obcházet zákaz nabývat vlastnické právo k zemědělské půdě, který platí pro cizí státní příslušníky a pro právnické osoby, Soudní dvůr konstatoval, že v **době vzniku poživacích práv dotčených v projednávaném případě maďarské právní předpisy zřízení takových práv nezakazovaly. Maďarská právní úprava** tím, že předpokládá, že každá osoba, která nemá blízký příbuzenský vztah k vlastníkovi, jednala v okamžiku nabytí poživacího práva zneužívajícím způsobem, **stanoví kromě toho obecnou domněnku zneužívajících praktik. Uplatnění takové domněnky přitom není přiměřené cíli bojovat proti těmto praktikám**.

Za těchto podmínek Soudní dvůr rozhodl, že **sporná vnitrostátní právní úprava není slučitelná se zásadou volného pohybu kapitálu**.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106